

ZARAH HUSSAIN – ‘grids and sub-grids’

11.11 – 21.12.2018

Zarah Hussains wiskundige aanleg en interesse in patronen wakkerde haar belangstelling aan voor geometrische vormen uit het oude Perzische rijk. Na haar universitaire opleiding in pers en media werkt ze vervolgens bij de Britse zender BBC. De training aan de ‘Prince’s School of Traditional Arts’ in Londen vormt echter de start van haar kunstenaarschap in 2004. Sinds deze *hands on*-opleiding heeft Hussain haar artistieke carrière spectaculair weten uit te bouwen met diverse tentoonstellingen en grootschalige publieke opdrachten.

De artistieke identiteit van Zarah Hussain situeert zich op het kruispunt van wetenschap en sacraliteit. Haar oeuvre bestaat uit tekeningen, schilderijen, reliëfs, sculpturen, (licht)installaties en loopt uit in digitale toepassingen zoals apps. De creatie van kunstwerken wordt geschraagd door een breed onderzoek naar de essentie en de cultuurhistorische verwerking of recuperatie van de islamitische kunst. Momenteel richt ze haar aandacht op de textielproductie in Kasjmir en de relatie tussen weven en abstractie. Eenvoudig gesteld bestaat het basisprincipe om een lap stof te bekomen uit ketting- of scheringdraden die over de lengte van een raam gespannen zijn om in de breedte gekruist te worden door inslagdraden. Door die kruisingen ontstaat, vergelijkbaar met het knopen van tapijten, automatisch een grid- of rasterpatroon.

De onderliggende geometrische structuur boeit Hussain en al haar kunstwerken nodigen de toeschouwer uit om onbevangen van te genieten, maar eveneens om over een dieper liggende structuur te reflecteren. De zintuiglijk waarneembare wereld kan wetenschappelijk uitgedrukt worden in lengtes, oppervlakken en volumes of volgde in de westerse kunst de mimetische traditie om deze te beschrijven. Net als de islamitische kunst opteert de historische avant-garde eveneens voor een expressie waarin de representatie van de zichtbare wereld geen rol speelt. Gebaseerd op mathematische instructies met draai- en spiegelsymmetrieën creëert Hussain visuele formules die het universele uitdrukken. De repeterende ordeningen werken hypnotisch-contemplatief en suggereren vaak eindeloosheid. Hierbij haalt de kunstenaar de vergelijking aan met DNA waarbij zich uit een enkele bron tal van zinvolle variaties onvouwen.

Het complexe verschijnsel van het bestaan, van atomair niveau tot de hemelbaan van een planeet, wordt gevat in geometrie. Driedimensionele vierkanten, hexagonen en polygonen vormen veelal de basis. Door het oppervlak van facetten te voorzien die deels worden ingekleurd, wordt de ruimtelijke dimensie benadrukt. Zelden is er eenduidig centrum: deel en geheel gaan een wisselwerking aan waar een harmonie uit voortvloeit. Dit allegorisch spel van vorm en kleur streeft weinig of geen verhalende betekenis na. Alles draait om de combinatie van waarden: primaire vormen of kleuren - hoe die zich tot elkaar verhouden en daarmee het idee van totaliteit oproepen.

Stef Van Bellingen